

РЕШЕНИЕ

№ 5647

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **7856** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 25252 от 12.08.2020г. по описа на Административен съд София-град, подадена от Държавната комисия по хазарта /ДКХ/, чрез гл. юрк. И. Балканска срещу Решение № 251329 на Софийски районен съд /СРС/, НО, 107-ми с-в, постановено по НАХД №19504/2018г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ №111/10.10.2018г, издадено от председателя на ДКХ, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл. 108, ал. 1 ЗХ за нарушение на чл. 6, ал. 2 от Общите правила за организацията на работата и финансовия контрол при организиране на хазартни игри с игрални автомати.

С касационната жалба се релеват касационни основания за отмяна на решението на СРС по чл. 348, ал. 1, т. 1. Касаторът твърди, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в кръга на техните правомощия, при спазване на процесуалните и материалните норми. Счита посоченото в НП нарушение е доказано по категоричен начин, поради което правилно е ангажирана отговорността на дружеството. Моли

оспореното решение да бъде отменено и да бъде постановено с ново, с което да се потвърди НП.

На основание § 85, ал. 1 от ПЗР на ЗИДЗХ (ДВ, бр. 69 от 2020г.) е конституиран като касатор в настоящото производство Национална агенция по приходите, в качеството ѝ на правоприемник на закритата Държавната комисия по хазарта.

В съдебно заседание, касаторът ДКХ, чрез правоприемник НАП, редовно призован, се представлява от юрк. Н., която поддържа така депозираната жалба. Претендира разности, за които представя списък. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника по касация адвокатско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], редовно призован, не се представлява. Представено е писмено становище от 24.09.2020г., чрез адв. Г.Моли съда да отхвърли касационната жалба като неоснователна, а оспореното решение да бъде оставено в сила.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна, а решението на СРС за неправилно и като такова счита, че същото следва да бъде отменено, а НП потвърдено.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Районният съд е приел следната фактическа обстановка: Със заповед № П-334/12.06.2018 г. на председателя на Държавната комисия по хазарта на св. С. В., главен инспектор в дирекция „Контрол и правни дейности” към ДКХ, и на колегата му В. К.- старши инспектор в същата дирекция, е възложено да извършат проверка по Закона за хазарта в игрална зала с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, в която се организират хазартни игри с игрални автомати от [фирма]. Със заповедта е възложено проверката да се извърши в периода от 13.06.2018г. до 15.06.2018г., като се изискат необходимите документи.

На 15.06.2018г. същите извършили възложената им проверка в посочената игрална зала. По време на проверката от страна на проверяваното дружество присъствала Л. Т. - В. на длъжност крупие, която обяснила на проверяващите, че управителката се намира в друга игрална зала на дружеството в [населено място], където също тече проверка от страна на ДКХ. Проверяващите изискали да им бъде представена документация – дневни отчети за игрални автомати и месечни отчети за игрални автомати за месец ноември и месец декември 2017г., както и за месеците януари, февруари, март, април и май 2018г. Крупие не представила въпросните отчети, поради което проверяващите съставили и подписали констативен протокол, в който отразили, че в игралната зала не се съхраняват и не са представени при поискване дневни и месечни отчети за игрални автомати за месеците ноември и декември 2017г.

и за месеците от януари до май 2018г. В края на проверката пристигнала управителката на игралната зала П. Ж., която отключила касата в кабинета си и представила на служителите на ДКХ всички изискани отчети, а именно - дневни и месечни отчети за игрални автомати за месеците ноември и декември 2017г. и за месеците от януари до май 2018г. В констативния протокол било допълнено, че в хода на проверката е дошла П. Ж. управител на игралната зала, и е представила всички описани в протокола отчети. Протоколът бил подписан и от управителката и крупнето. П. Ж. и Л. Т. - В. написали и писмени обяснения по случая.

Св. С. В. споделил след приключване на проверката с председателя на ДКХ, че случаят е спорен и че изисканите отчети, макар и в края на проверката след съставянето на констативния протокол, са били представени от управителката, но председателят на ДКХ решил, че е извършено нарушение и наредил на св. В. да състави на дружеството АУАН.

На 04.09.2018г. В. съставил на [фирма] АУАН № 001211/111/04.09.2018г. за нарушение на чл. 6, ал. 2 от Общите правила за организацията на работата и финансовия контрол при организирането на хазартни игри с игрални автомати. Актът е предявен на и подписан от упълномощен представител на дружеството. Въз основа на така съставени АУАН, на 10.10.2018г. е издадено процесното НП.

За да отмени процесното НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в кръга на техните правомощия, като при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения, но вмененото нарушение не е доказано по категоричен начин.

Така постановеното решение е правилно.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Както правилно въззивният съд в своето решение е посочил – Фактът, че към момента на пристигането на управителката, проверяващите вече са съставили констативния протокол, сам по себе не представлява основание за санкциониране на дружеството. В хода на проверката безспорно е доказано, че екземпляри от всички изискани отчети са съхранявани в игралната зала и при поискване в края на проверката докато проверяващите още са били в игралната зала са били представени на длъжностните лица от ДКХ. Паради което е неоснователно твърдението на касатора, че дружеството е извършило нарушение на чл. 6, ал. 2 от Общите правила и незаконосъобразно е санкционирано на основание чл. 108, ал. 1 ЗХ.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, направеното от касатора искане за присъждане на разноси се явява неоснователно и такова не следва да се присъжда.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 251329 на Софийски районен съд /СРС/, НО, 107-ми с-в, постановено по НАХД №19504/2018г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ:

1.